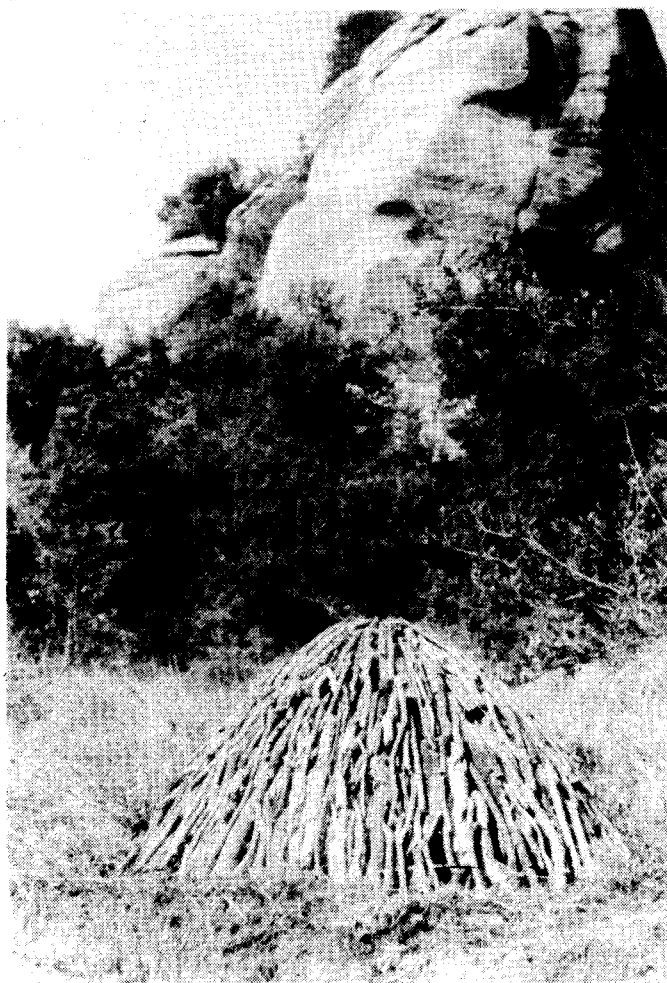

bra i després el batre i arrencar les trumfes a la Plana. Per allà a Tots Sants -i moltes vegades abans- agafava les eines de bosc i no parava fins tornar a emprendre les segues.

Vaig a començar a detallar, crec que força exactament, com es feia el carbó de llenya en aquesta terra. El carboner, quan començava la campanya, si quedava molt lluny d'on vivia, el primer que feia era la barraca per dormir-hi i estar-hi a aixopluc; representava la seva casa, ja que en ella passava bona part de la seva vida. Per fer la barraca, de vegades aprofitava alguna baula natural del terreny, si és que tenia molt bones condicions, que les balmes solien ser molt fredes per més bé que es tapessin; per això la major part dels carboners preferien fer-se la barraca a un lloc arreerat dels vents i que reunís bones condicions. El sistema de fer la barraca era buscar una barra d'uns cinc metres de llarg i es col·locava d'un cap apuntada a terra i de l'altre aguantada per unes grans forquetes d'uns dos metres i mig d'altura. A la barra llarguera s'hi apuntaven un seguit de barres inclinades per cada costat, ben acostades totes, formant una cavitat per dormir-hi dues o tres persones, segons els que pensaven ser. Tot seguit es tapaven aquelles barres amb una paret de gle-

ves i quedava com una mena de serralla. La porta es deixava cap al davant i es tapava des de dintre amb un tanc fet de brostes per aquest fi. Al davant, a la part alta, es deixava una obertura que servia de xemeneia per sortir el fum. Per la part de dintre, entre el setial del foc i el jaç s'hi posava una barra ben gruixuda que se'n deia el

munt, un bon tou de palla que havia de donar el ma^usover de la finca i que el tal volia escassejar, essent causa de raons amb el carboner. Al damunt de la serralla, per fer més aixopluc, si n'hi havia a prop, s'hi solien posar joncs, que escopien més l'aigua. Els carboners, que hi estaven acostumats, deien que era tan viciós dormir a la barraca.

Pila de llenya abans de recobrir-la de terra. Realitzada recentment aquí a Tavertet per l'autor d'aquest article.

gusinc i que servia de setient. Per fer el jaç, al dessota s'hi posaven unes quantes branques ben llistades per aïllar ben bé la humitat del terra; da-

Contaven els meus pares que coneixien un matrimoni carboner vingut del poble pireneic de l'Escalari, que després de casar-se feren vida molt